

følge Billetter, og det var næsten ikke muligt i et saa lille Num paa nogle saa kvadratalen. Efter at den højtærede Minister har befoftet saa store Summer, som før nævnt af et æret Medlem paa Helsingør og andre smukke Steder, forekommer det mig, at et Sted, der er saa befærdet som Overfarten ved Lillebælt, ogsaa kan have Krav paa at blive taget i Betragtning, for at Forholdene for det rejsende Publikum og for vedkommende Stationsforvalter kunne blive noget taaleligere. Dernæst har jeg en Bemærkning til den højtærede Krigsminister. Det er en Forundring over den højt aparte Maade, hvorpaa den højtærede Krigsminister fandt det passende at gøre det bekendt for de Soldater, der vare indkaldte til Efteraars-Mansørene, at disse Mansøvrer vare udsatte i visse Dage. Det kan ikke falde mig ind at rette Behrejdeller til den ærede Krigsminister, fordi han af Hensyn til den vanskelige Høst overhovedet udsatte Mansøvrerne; det finder jeg prisværdigt og paaftønnelsesværdigt. Derimod er det ikke meget hensynsfuldt mod Mandskabet, naar den højtærede Minister finder det fuldt tilfredsstillende, at Bekendtgørelsen om Udsættelsen indrykkes i Berlingske Tidende, eller at det ved Allan Dahls Opflag paa Jærnbanestationerne bekendtgøres, at Mansøvrerne ere udsatte. Skønt den højtærede Minister ikke til daglig besatter sig med Landbrug, tror jeg dog, at den højtærede Minister er saa meget Landbruger, at han ved, at i Høsttiden særdes man ikke meget paa Jærnbanestationerne. Den ærede Minister kan heller ikke være saa ubekendt med Landboforhold, at han kan tro, at Berlingske Tidende er en Lektüre, der læses i synderlig Grad af de unge Mennesker, der skulle indkaldes til Soldatertjeneste. Det havde været langt naturligere, forekommer det mig, om den meget ærede Minister havde sat sig i Forbindelse med sin Kollega Justitsministeren — der er jo ikke saa langt mellem de to Ministerier — og da vi jo have Telegrafvesen her i Landet, vilde det ikke have været aldeles ugrøligt, at man ved Depescher til Lægsforstanderne og derfra til Lægsmandene kunde have sat Befolkningen i Kundskab om, hvad de virkelig havde at rette sig efter. Det er ikke ubekendt, at noget Mandskab — hvormange kan jeg ikke her oplyse — mødte paa vedkommende Garnisonssted og meldte sig til Tjeneste men til den Bested, at de i Berlingske Tidende kunde se, at den højtærede Krigsminister ikke fandt det passende, at de kom nu. De kunde læse det paa Jærnbanestationerne, hvis de havde Øyst til at henvende sig der; men henvendte man sig

i Forvejen til Lægsforstanderne, som jo er Politimestre omkring i Jurisdiktionerne, eller til Lægsmandene omkring i Kommunerne, vidste de ingen Steder Bested, og ingen af dem turde paatage sig det Ansvar at sige til disse unge Mennesker: I kan dristigt blive hjemme, for vi have — ja maaste de Herrer heller ikke engang læse Berlingske Tidende — set i Berlingske Tidende noget om, at Mansøvrerne ere udsatte. Det forekommer mig mindre hensynsfuldt over for Befolkningen, at Ministeren paa en saa yderst mangelfuld Maade sætter Befolkningen i Kundskab om, hvad den har at rette sig efter.

Efter at have gjort disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henvende nogle Udtalelser til et Par ærede Medlemmer, der have haft Ordret i de to foregaaende Møder. Den Forhandling, der føres her af almindelig politisk Natur, kan jo tit være ret interessant i Retning af at være Beskedning for, hvordan den politiske Situation overhovedet er, og hvorledes den skal forstaaes. Det har da særlig haft Interesse for mig at følge de Foredrag, som vi i de foregaaende Møder hørte af de to Ordførere for to Grupper her i Tinget, det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) og det ærede Medlem fra Røge (Hørup). Der var ikke blot i Henseende til Toner, hvori disse Foredrag blev holdte, en yderst mærkbar Forstel; men efter at jeg har haft Lejlighed til ikke blot at høre disse Foredrag, men at læse dem efter i Tidenden, glæder det mig at kunne konstatere, at der ogsaa helt reelt er en ikke uvæsentlig Forskel mellem de Udtalelser, der ere faldne fra de to ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, der talte paa sin Gruppens Begne, pointerede meget stærkt, at han vilde jaglig Forhandling, og i Forbindelse med at pointere dette, udtalte han sin Beklagelse over, at det havde forekommet ham, at de Medlemmer, der staa paa samme Side som jeg, havde haft til Hensigt at skubbe de ærede Medlemmer fra den Side, hvortil han hører, hørt fra Forhandlingen. Det er saa langt fra at være Tilfældet med den Side, hvor jeg staa, men jeg vil tilstaa, at vi maa have misforstaaet det ærede Medlem i forrige Samling. Jeg troede ikke, at det ærede Medlem brendte efter Forhandling, tværtimod, det forekommer mig, at de optraadte paa en saadan Maade, at jeg maatte være noget tilbøjelig til at antage, at de snarere havde til Hensigt at forstyrre Forhandlingen end at bidrage til et godt Resultat af Forhandlingen. Men jeg kan jo have taget fejl, det skulde glæde mig, og jeg har faaet det Indtryk ved at høre det ærede Medlem fra